

קולטורה: אמנות פלסטית

שוש גרץ

טבעו של הטבע

עבודה של רוני שניאור

שרפה מכלה כול, אך רבת יופי,
פוגשת מסכה של פני דוב
המכוסה באבק, בתערוכתם
המשותפת של רוני שניאור ושל
יעל רוכמן בכברי

רוני שניאור (בת קיבוץ כברי) ויעל
רוכמן, שתיהן בוגרות בצלאל בשנת
2006, מציגות בגלריה בכברי
תערוכה משותפת בשם
"קרטוגרפיה".

ציוריה של שניאור, המבוצעים ביד
מיומנת על בדים גדולים ובצבעי
שמן ואקריליק, מתארים אסון
אקולוגי - שריפה ביער. סדרת
ציורים זו מתארת את שלביה
השונים של השריפה -

בהתפרצותה, בשיאה, במלוא עוצמתה ובדעיכתה. בכך, סדרה זו של ציורים לוכדת גם את חלוף הזמן.

בשיאה, האש מכסה את מרבית משטח הציור, זוהרת בשלל צבעים חמים ומשלהבותיה מיתמרים אל-
על ענני עשן סמיך. בתחתית הציור מתוארים גזעי עצים שדופים, חשופים ומושלים מענפיהם
ומעלוותם, אשר אוכלו כבר, ובסמוך להם מקבצי עצים, העומדים כניצולים אחרונים, לרגע אחד נוסף,
בטרם תלחך האש גם את עלוותם. בציור זה, כמו גם בציורים נוספים בתערוכה, מתקיים משחק של
מרקמים - בין דחיסות הצבע והתגבשותו לגבשושיות לבין משטחים חלקים ואף נוזליים.

סדרת ציורי השריפה וכן הציור המתאר פיצוצים מצליחים ליצור, מחד, איזון בין תיאור מופשט לייצוג
מציאות קונקרטית, ומאידך, דיסוננס וקונפליקט בין הכרתו של הצופה בכוחה המכלה וההרסני של
השריפה לבין תיאורה כנשגבת וכרבת יופי - כמשטח מופשט ססגוני.

בציור בודד, העשוי להוות צינור כנגד תחושת הלהט העולה מתיאור האש היוקדת, מתארת שניאור מפל
מים, אשר בחזיתו עלוות עצים הנראות כסילואטים שטוחים וכהים, אשר שטיחותם מעצימה את
אשליית העומק ואת לובן מפל המים.

יעל רוכמן מפליאה בטיפול
 בחומרים פרזאיים, ומפיחה
 בהם רוח מטפורית.
 בתערוכה הנוכחית היא
 מציגה שני אובייקטים
 פיסוליים. האובייקט הראשון
 מורכב משלוש שכבות
 מלבניות של נייר לבן,
 המוצבות במרווח זו מעל זו
 ומורמות בריחוף מעל
 הרצפה. האובייקט הפיסולי,
 המתוח על חוטים בתוך
 החלל, יוצר מתח וניגוד בין
 היחידות הגיאומטריות
 האחידות המרכיבות אותו -
 דפי הנייר - לבין התנועה
 הגלית "החופשית" של כל
 אחת משכבותיו.

עבודה של יעל רוכמן

למרות שהאובייקט הנ"ל

מעוצב ברוח שפת הפיסול הפוסט-מינימליסטית, הוא מהווה גם מעין מוליך של תחושות ושל
 אסוציאציות. עולמות תוכן שונים עולים מהאובייקט השני. על קצהו העליון של שולחן משרדי/מעבדתי
 צר וארוך - בעל רגלי מתכת ושני משטחים: עליון ותחתון - הונחה מסכה של פני דוב הפונה מעלה.

כמשקל נגד, בקצה הנגדי ובמשטח התחתון, נבנה מקרטון עבה המשמש לאריזות, מבנה גיאומטרי,
 אשר מחד, כולא וסוגר את השולחן ומקרקעו, ומאידך, עוטפו ו"מחבקו". מסכת פני הדוב - אשר בעבר
 עיצבה אותה רוכמן מפיסות של קרטון עבה, והדגישה את המבנה המורפולוגי שלה ואת היותה אובייקט
 עיצובי, מעין צעצוע בלתי מזיק - כוסתה בתערוכה הנוכחית בשכבה סמיכה של אבק.

מסכת פני הדוב, המכוסה בשכבת אבק, מעלה על הדעת שריד של יצור קמאי, קדום. מיקומו של יצור
 קמאי זה על השולחן המשרדי/מעבדתי יוצר עימות בין עולמות ותכנים מנוגדים וקוטביים - קמאי כנגד
 עכשווי, פראי מול תרבותי ותעשייתי, יצרי ותת-מודע כנגד מודע, שכלתני ומאופק.

התערוכה יוצרת מפגש מעניין בין ציוריה של רוני שניאור, אשר מרביתם מתארים התפרצות בלתי
 נשלטת של שרפה המכלה כול, אך עתירת גוונים ורבת יופי, לבין האובייקטים הפיסוליים המאופקים
 והמונוכרומטיים של יעל רוכמן.

shoshg@ksasa.co.il

"קרטוגרפיה"

רוני שניאור, יעל רוכמן

אוצרת: דרורה דקל

גלריה קיבוץ כברי

עד ה-18.4

האש של רוני שניאור

במכחול רווי צבע מתארת רוני שניאור, אמנית בת קיבוץ כברי, דלקות ענק המאיימות לפרוץ אל מחוץ למסגרת הבד. עכשיו בתערוכה בגלריה בכברי

קרני עם-עד ✉

פורסם : 07:57, 05.04.09

צירוף מקרים מדהים גרם לכך שבנוסף לתערוכתו של [אלון פורת](#) בגלריה בקיבוץ ראש-הנקרה, המציגה ציורי שריפה לוהבים, גם בגלריה השכנה של קיבוץ כברי (אוצרת - דרורה דקל) מוצגים בדים גדולים ועליהם אש ענקית השורפת וממיתה כל העומד בדרכה.

רוני שניאור, אמנית ובת הקיבוץ, מצליחה לתאר, במכחול רווי צבע וחומר אקרילי, דלקות ענק המאיימות לפרוץ אל מעבר למסגרת הבד. רישומי היער השחור והחרוך, שאינו מזוהה דווקא כישראלי, משיקים לסימני האש שפורצים מבעד לחלונות בית הנדמה כישראלי-קיבוצי. מכאן שהאש עשויה להיות מטפורית, נפשית לא פחות מפיזית, כשציר שלו בהרבה, המתבסס על מים וירק ספוג בלחות ירוקה, מבקש לפייסה.

הכוח התיאורי של האמנית הצעירה "עובד" וכובש את הצופה כמעט בעל כורחו. כעת צריך להמתין ולראות אם גם בסצנות מרהיבות פחות ו"ארציות" יותר, תצליח שניאור למשוך מבט ותשומת לב.

את התערוכה, הנקראת "קרטוגרפיה", מחלקת שניאור עם האמנית יעל רוכמן. יעל נידבה לתערוכה מיצב של נייר המדמה אדוות לבנות של מים, כמעט בלתי-מורגשות; ראש של דב מפוסל על-ידי עיסת נייר מונח על ארונות מעץ. הצירוף של השתיים - זו מצד האש וזו מצד המים - לא עולה ממש יפה, ומשחק לטובתה של שניאור.

התערוכה תינעל ב-18.4 - אז גם תתקיים (בשעה 13:00) שיחה עם האמניות.